

гово влияние Лазаръ Кифаловъ е направилъ нѣколко прѣвода отъ грѣцки и руски, а най-главно той написалъ единъ цѣненъ сборникъ „лѣкарственикъ“, напечатанъ отъ Д-ръ Ватевъ въ сборника на министерството на просвѣщението. За мъдритѣ съвѣти на М. Кифалова, за неговото родолюбие и за скромната материална помощъ, която той отпрѣди 45—50 години е завѣщалъ да се дава на тетевенското училище, съществува и сега у старитѣ хора въ града изразъ, съ който се характеризира настроението на гражданитѣ за дѣйността и заслугитѣ на Кифалова, както и за другъ единъ тетевенецъ завѣщателъ: *Дядо Крачуна и Кифаловъ — достойни за вѣнецъ надъ гробъ.*

Въ 1863 год., двѣ години прѣди смъртта си, Михаилъ Кифаловъ извикалъ Л. Кифалова отъ Тетевенъ — да отиде въ Букурещъ, за да го направи изпълнителъ на своя завѣтъ, но турцитѣ му възприпятствували да мине Дунава при Орѣхово. Когато М. Кифаловъ се научилъ за това, по дипломатиченъ редъ издѣйствувалъ да пуснатъ Л. Кифалова, но той се билъ вече върналъ въ Тетевенъ, а повторно едно пътуване се показало много рисковано. Въ своето завѣщание, което М. К. направилъ прѣзъ 1855 год. главното му внимание е насочено 1) за постройката на болница въ Търново, на името на св. Козма, който прѣгледва болнитѣ и на св. Дамяна, който имъ опрѣдѣля цѣроветѣ; болницата да има 40 легла и въ нея да се приематъ болни безъ разлика на вѣра и народностъ и 2) постройка на едно училище въ Одринъ или Търново. Отъ завѣщанието на Кифалова почти нищо не е изпълнено, освѣнъ че на Търновската мъжка гимназия се даватъ 8000 лева годишно и около 700 л. — на тетевенското училище. Въ Рилския мѣнастиръ има иконостасъ съ името на Кифалова, но свѣдѣния по това изобщо липсватъ. За болница, споредъ завѣта на Кифалова, сега никой вече се не